

Sygnatura akt I Ns 275/17

POSTANOWIENIE

Gryfice, dnia 17 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2017 r. w Gryficach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku I. J. (1) i J. J. (1)

przy udziale Gminy G.

o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości

na skutek skargi M. F. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 1 października 2008 roku w sprawie I Ns 339/07

postanawia:

I. oddalić wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia,

II. oddalić wniosek o zabezpieczenie roszczenia,

III. odrzucić skargę o wznowienie postępowania.

SSR Ewa Niemczyk

UZASADNIENIE

M. F. złożyła do Sądu skargę, nadaną przesyłką pocztową w dniu 30.06.2017 roku, o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem, toczącego się przed Sądem Rejonowym w Gryficach pod sygnaturą I Ns 339/07, dotyczącego stwierdzenia nabycia własności przez zasiedzenie nieruchomości położonej w R. gmina G., oznaczonej numerem geodezyjnym (...), stanowiącej część działki (...), dla której Sąd Rejonowy w Gryficach prowadzi księgę wieczystą KW (...).

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, iż jest dzierżawcą działki numer (...) i dzierżawiła tę działkę również przed 1 października 2005 roku, która to data została wskazana w postanowieniu z dnia 1 października 2008 roku, jako data nabycia własności części działki (...) przez zasiedzenie przez I. J. (1) i J. J. (1). Skarżąca podniosła, iż o postępowaniu nie miała żadnej wiedzy, nie została wezwana do udziału w sprawie, co sprawia, że jest ono dotknięte nieważnością, albowiem pozbawioną ją, jako osobę zainteresowaną, możliwości działania.

M. F. podała, że o istnieniu rozstrzygnięcia powzięła informację dopiero w 2010 roku, jednak wgląd do akt postępowania uzyskała dopiero w kwietniu 2017 roku w ten sposób, że jej pełnomocnik uzyskał równoległe pełnomocnictwo do przejrzenia akt sprawy od Gminy G. z datą 4 kwietnia 2017 roku. Po tym dniu pełnomocnik strony przejrzał akta sprawy i według pełnomocnika skarżącej z datą przejrzenia akt rozpoczął biec termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania.

Wykazując, iż został zachowany termin do wniesienia skargi, pełnomocnik skarżącej powołał się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2014 roku wydane w sprawie III CSK332/13, w którym wskazano, iż „skoro przepis art. 407 § 1 k.p.c. wiąże początek biegu terminu do wniesienia skargi z dniem, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, to istotne znaczenie należy przypisać powięciu przez stronę faktycznej wiedzy o okoliczności

decydującej o zaistnieniu tej podstawy. Wiedza ta powinna umożliwić stronie zarówno możliwość zakwalifikowania danych okoliczności jako spełniających przesłanki podstawy wznowienia, jak i wiarygodną ocenę prawdopodobnego ich wpływu na wynik sprawy. W wypadku podstawy pozbawienia możliwości działania początek terminu wyznacza wiedza o wyroku, z tym że powinna ona faktycznie umożliwić stronie możliwość jego zidentyfikowania i stwierdzenia, że dotyczy jej lub jej poprzedników prawnych. Nie może być to zatem data, w której strona dowiaduje się z prywatnej opinii geodezyjnej o wyroku Sądu Rejonowego, bez sprawdzenia, czy taki wyrok istotnie zapadł i czy uzasadnia on podstawę wznowienia, którą w tym wypadku jest pozbawienie strony możliwości działania. Termin ten w niniejszej sprawie biegnie od dnia, w którym strona ujawniła wiedzę o istnieniu wyroku składając pierwsze pismo do sądu o udostępnienie wglądu do akt”.

Ponadto skarżąca wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia oraz zabezpieczenie roszczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania nieruchomości położonej w R. gmina G., posiadającej oznaczenie 304/1 stanowiącej część działki numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Gryficach prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) i nakazanie wpisania ostrzeżenia w księdze wieczystej o złożeniu skargi o wznowienie postępowania w sprawie I Ns 339/07. W uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie wskazano, iż sąd rozpoznający sprawę popełnił naruszenie nie wzywając do udziału M. F., poza tym po stronie wnioskodawców nie istniała dobra wiara w chwili obejmowania nieruchomości i nigdy nie posiadali oni przymiotu posiadaczy samoistnych. Zdaniem skarżącej zabezpieczenie roszczenia jest zasadne, albowiem w razie zbycia nieruchomości znacznie utrudnione, jeśli nie uniemożliwione będzie zniweczenie skutków wadliwie wdanego postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 524 § 2 k.p.c. zainteresowany, który nie był uczestnikiem postępowania zakończonym prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, może żądać wznowienia postępowania, jeżeli postanowienie to narusza jego prawa. W takim wypadku stosuje się przepisy o wznowieniu postępowania z powodu pozbawienia możliwości działania.

Postępowanie, zdaniem Sądu, wywołane wniesieniem skargi o wznowienie postępowania w postępowaniu nieprocesowym przebiega według zasad obowiązujących w procesie, skoro nie ma tu szczególnych przepisów w tym zakresie.

Należy zatem odpowiednio stosować przepisy o wznowieniu postępowania zawarte w art. 400-416¹ w zw. z art. 13 § 2, tj. przy uwzględnieniu różnic zachodzących między tymi dwoma trybami postępowania rozpoznawczego (ponadto por. postanowienie SN 2013.09.20 II CZ 49/13).

Instytucja wznowienia postępowania opiera się na przysługującej poza tokiem instancji skardze o reaktywację wadliwego procesu i zastąpienie zapadłego orzeczenia orzeczeniem nowym. Nadzwyczajny charakter tego środka prawnego powoduje, że przywrócenie stanu sprzed zamknięcia ulegającemu wznowieniu postępowania sądowego może nastąpić wyłącznie z powodów ściśle określonych w ustawie.

W przedmiotowej sprawie skarżąca powołała się na to, iż będąc dzierżawcą nieruchomości nie była uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia własności części tej nieruchomości przez zasiedzenie przez wnioskodawców.

Poza tym, reprezentujący ją profesjonalny pełnomocnik, wskazał, iż o „istnieniu rozstrzygnięcia powzięła informację dopiero w 2010 roku”.

Odwołanie z art. 524 § 2 zd. 2 k.p.c., do stosowania przepisów o wznowieniu postępowania z powodu pozbawienia możliwości działania dotyczy jedynie kilku kwestii. Nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się orzeczenia niemożność działania ustała (art. 401 pkt 2 k.p.c.), z powodu właściwości sądu (art. 405 k.p.c.) i terminów (art. 407 i 408 k.p.c.).

Artykuł 407 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. stanowi, iż skargę o wznowienie wnosi się w terminie **trzymiesięcznym**, który to termin liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o postanowieniu dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy (vide: postanow. SN z 08.01.2002 r. I CKN 450/00 LEX nr 53299). Zdaniem Sądu z powyższego wynika, że skarga została złożona po terminie.

W ocenie Sądu w powołanych przepisach niewątpliwie chodzi o takiego zainteresowanego, który nie był uczestnikiem postępowania bez swej winy, tzn. nie wiedział o toczącym się postępowaniu. Niewątpliwie skarżąca do takich osób należała, albowiem analiza akt sprawy I Ns 339/07 wykazuje, iż M. F., nie została zawiadomiona o toczącym się postępowaniu i wezwana do udziału w sprawie jako osoba zainteresowana. Należy mieć jednak na uwadze, iż skarżąca dowiedziała się, jak sama wskazuje, o rozstrzygnięciu w 2010 roku. Ponadto jak wynika z załączonych przez nią dokumentów dzierżawiła część działki numer (...) w latach 1998-2000 oraz od 25.06.2017 roku działkę numer (...) i ze względu na decyzję z dnia 16 lutego 2006 roku dotyczącą budowy obiektu handlowo-mieszkalnego na wskazanej działce, była tą działką zainteresowana.

Skarżąca w żaden sposób nie wyjaśniła z jakich powodów od roku 2010, w którym powzięła wiedzę o rozstrzygnięciu w sprawie I Ns 339/07, do kwietnia 2017 roku, nie złożyła sprawy o wznowienie postępowania, czy też nie podjęła innych działań zmierzających do uzyskania wglądu do akt.

Jak stanowi treść art. 525 k.p.c. akta sprawy dostępne są dla uczestników postępowania oraz za zezwoleniem przewodniczącego dla każdego, kto potrzebę przejrzenia dostatecznie usprawiedliwi. Na tych samych zasadach dopuszczalne jest: sporządzanie i otrzymywanie odpisów i wyciągów z akt sprawy; otrzymywanie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z akt sprawy.

Fakt, z którym prawo wiąże początek biegu terminu musi być niewątpliwy. Skarżąca nie uprawdopodobniła ani - tym bardziej - nie wykazała, iż zachowała trzymiesięczny termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Pełnomocnik skarżącej powołał jedna z orzeczeń Sądu Najwyższego, pomijając szereg orzeczeń określających od kiedy należy liczyć trzymiesięczny termin do złożenia skargi. I tak w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 09 października 2014 roku ((...) 59/14) wskazano, że termin trzymiesięczny rozpoczyna bieg od dnia, w którym strona, jej organ lub przedstawiciel ustawowy dowiedzieli się o wyroku będącym przedmiotem skargi i nie podlega żadnym wyjątkom. Sam fakt dowiedzenia się o wydaniu orzeczenia przesądza bowiem jednocześnie także o dowiedzeniu się o podstawie wznowienia związanej z pozbawieniem możliwości działania lub brakiem należytej reprezentacji strony w takim postępowaniu. Istotne jest tylko to, kiedy skarżący rzeczywiście dowiedział się o orzeczeniu. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy chwili powzięcia informacji o orzeczeniu, czy okolicznościach stanowiących podstawę wznowienia w postanowieniach z dnia 15.10.2014 r. ((...) 66/14), 06.08.2015 r. ((...) 45/15), 17.09.2015 r. (II CZ 54/15), 17.02.2016 r. (III CZ 2/16), 09.11.2016 r. (IICZ 107/16).

W przedmiotowej sprawie z ustalenia Sądu – wskazanego wprost przez skarżącą - wynika, że nastąpiło to w 2010 r. Uzasadnione jest zatem, zdaniem Sądu, uznanie, iż skarga została wniesiona przez M. F. po terminie przewidzianym w art. 407 k.p.c. w zw. z art. 524 § 2 k.p.c. oraz 13 § 2 k.p.c. Pełnomocnik skarżącej nie wykazał, chociażby aby skarżąca składała wnioski w trybie art. 525 k.p.c. i aby np. Sąd odmówił wglądu w akta. Ponadto należy wskazać, iż skarżąca nie wykazała, iż w chwili trwania postępowania w latach 2007-2008 dzierżawiła przedmiotową nieruchomość, a tym samym by była zainteresowana w sprawie w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 03.02.2017 r. II CZ 137/16), a tym samym, aby postanowienie kończące sprawę naruszyło jej prawa i zachodziła ustawowa podstawa wznowienia z art. 401 pkt 2 k.p.c.

Skarżąca złożyła również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia. Według treści art. 414 k.p.c. wniesienie skargi o wznowienie nie tamuje wykonania zaskarżonego wyroku. W razie uprawdopodobnienia, że skarżącemu grozi niepowetowana szkoda, sąd może na wniosek strony wstrzymać wykonanie wyroku, chyba że strona przeciwna złoży odpowiednie zabezpieczenie. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Podstawę wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku stanowi uprawdopodobnienie, że w wypadku

wykonania wyroku skarżącemu grozi niepowetowana szkoda. Skarżąca w uzasadnieniu tego wniosku oraz wniosku o zabezpieczenie wskazała jedynie, że zabezpieczenie roszczenia jest zasadne, albowiem w razie zbycia nieruchomości znacznie utrudnione, jeśli nie uniemożliwione, będzie zniweczenie skutków wadliwie wdanego postanowienia. Strona skarżąca w żaden sposób nie wykazała, iż powstałej szkody nie będzie można wynagrodzić, ani też tego, aby np. wnioskodawcy ze sprawy o zasiedzenie nosili się z zamiarem zbycia nieruchomości.

Z uwagi na powyższe, a także ze względu na odrzucenie skargi, jako złożonej po terminie, Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie roszczenia oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia.

SSR Ewa Niemczyk

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić,
2. odpis postanowienia doręczyć:
  - pełnomocnikowi skarżącej,
  - wnioskodawcom I. J. i J. J. z pouczeniem o zażaleniu,
  - uczestnikowi gminie G. z pouczeniem o zażaleniu,
3. przedłożyć z wpływem lub za 10 dni od doręczenia.

Gryfice, 17/07/2017 r.